

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Virkeligt det nu er blevet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Virkeligt det nu er blevet", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 618. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid153637/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

For at det kan gaae dig vel,
Du kan leve, boe og bygge
Evig i Guds Vingers Skygge,
Ham til Priis,
Som dig skiænked Paradis!

No. 352. *)

- 1 Virkeligt det nu er blevet
Alt hvad der var forudskrevet
Og betegnet billedlig;
Alt hvad fordum saaes forblummet,
Nu udsprang af Krybberummet,
Daadfuldt nu opklarer sig!
- 2 Arken var et stort Mirakel,
Arken i Guds Tabernakel,
Arken paa det vilde Hav,
Dog den sande Ark er Daaben,
Himlens Havn for den staaer aaben,
Udvei god fra Syndflods Grav!
- 3 Verden vel unuelig kalder
Barsel i saa høi en Alder,
Som da Sara Moder blev,
Ung var hun dog mod den Kvinde,
Som i Hjerte-Kamret inde,
Har paa mange Søner Brev!
- 4 Hvergang hun, med Piger sine,
Gaaer at bade Lemmer fine
I den himmelfaldne Strøm,
Sig forklarer Moses-Navnet:
Frelst af Vandet, kiærlig favnet,
Finder Spæd en Moder øm!

*) Af den Latinske Kirke-Sang »Qvam dilecta Tabernacula.«

- 5 I de længst henfarne Tider
Som en Mur paa begge Sider
Reiste sig det røde Hav,
Frelste *Israel* af Faren,
Skabde til Ægypter-Skaren
I sit Skiød en aaben Grav!
- 6 Saa gaaer *Troen* giennem *Daaben*:
Livets Dør til Himlen aaben,
I den store Leders Fjed,
Medens Vantro, som forfølger,
Drukner i de dybe Bølger,
Synker i Afgrunden ned!
- 7 *Dronningen* fra Verdens Ende
Kom, med Gylden-Skiænk i Hænde,
For at høre *Salomon*,
Saa det ædle Hedning-Hjerte
Kløber dyrt sig nu til Kierte
Ordet, som er Liv og Aand!
- 8 *Salomons* Jehova-Tempel,
Med al jordisk Høiheds Stempel,
Sank i Aske vel og Gruus,
Men da *Christus* kom med *Freden*,
Himmelsk blev dog Herligheden
I det lave Bede-Huus!
- 9 Kirken med de høie Taarne,
Verdslig talt, for den Eenbaarne,
Smuldred efter Støvets Art,
Men i Hytten til Hans Ære
Alle Jule-Mærker lære,
I sin Glands Han kommer snart!

10 Klart Hans Herlighed skal kiendes,
Naar alt Vand til Viin omvendes
Paa den store Bryllups-Fest,
Grændseløs er Brudens Glæde,
Thi som Brudgom tager Sæde
Han, der var i *Cana* Gæst!

No. 353. *)

1 Frelser! under aaben Sky
Ved din *Daab* Dig saaes at giæste
Han som vil til Alles Bedste
Jordens Skikkelse fornye!
Du opnaaed din Forløber,
Ved dit Lys da blegned hans,
Vær Du, sagde han, min Døber!
Lad mig smelte i din Glands!

2 Alt igien var skjult med Vand,
Men derover Aanden svæved,
Op sig Verdens-Lyset hæved
Brat i *Jesus*, Gud og Mand,
Himlens Due kom at bygge
Hvor dens Soel holdt Morgen-Bøn,
Og *Gud-Fader* Sig til Lykke
Ønsked med *Marias* Søn!

3 Reent blev Vandet da paany:
Under Due-Fod tilvisse
Vie-Vand fra Herrens Isse
Sammenrandt med Røst fra Sky,
Da udsprang den Sundheds-Kilde
Fra Guds Huus paa høire Haand,
Som i sine Bølger milde
Giemmer himmelsk Liv og Aand!

*) Den Latinske Daabs-Sang »Veterem hominum renovans Salvatoris
afterligæet.